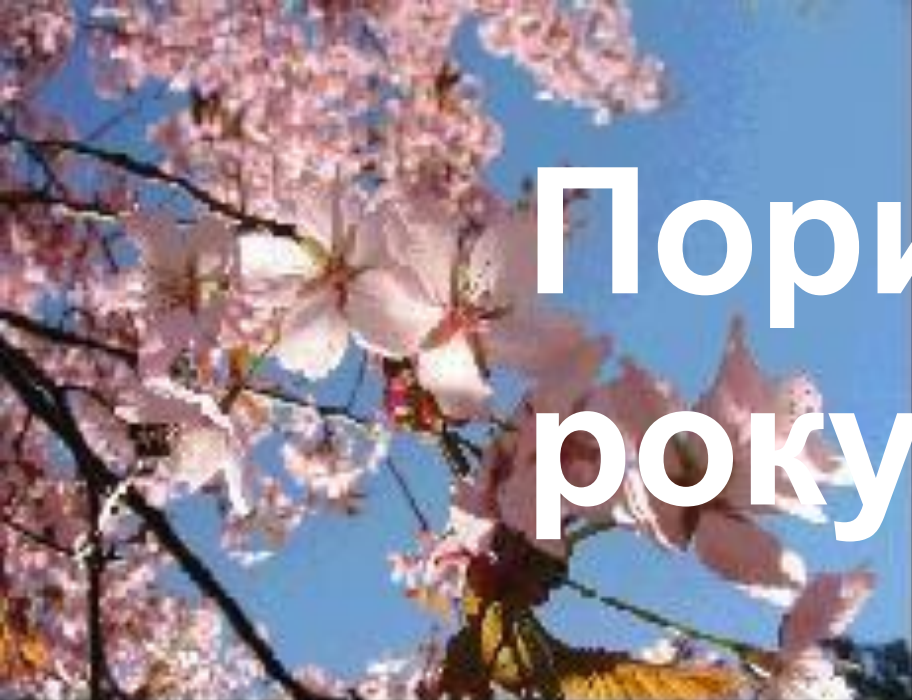

Пори року

У відчинене віконце
Зазирнуло зранку
сонце

І лоскоче ніжно носик,
І маленькі ніжки босі.

Сяйвом сонця все
залито,

В нас гостює справжнє
літо

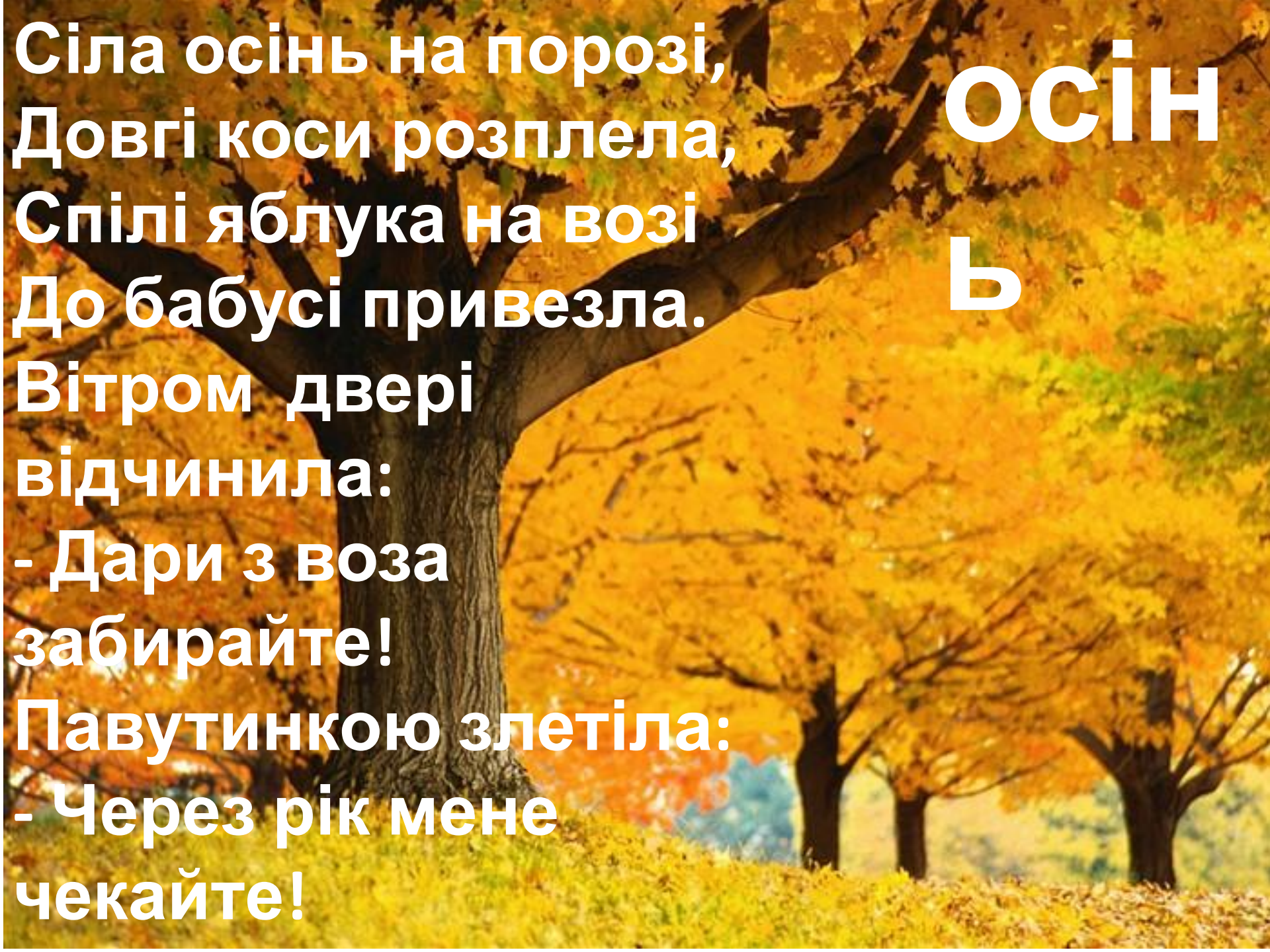
Кольорове та яскраве,
Запашне, смішне,
цікаве!

Мама літечку радіє,

Піде всіх маляток тріє

літ

о

Сіла осінь на порозі,
Довгі коси розплела,
Спілі яблука на возі
До бабусі привезла.

ОСІН
Ь

Вітром двері
відчинила:

- Дари з воза
забирайте!

Павутичкою злетіла:

- Через рік мене
чекайте!

**Розгулялась завірюха –
Виє, стогне і свистить.**

Затуля Оксанка вуха

**І від страху аж
тремтить.**

**- Ти не бійся, - каже
тато. –**

Завірюха не страшна.

**Це ж бо лижам і
санчатам**

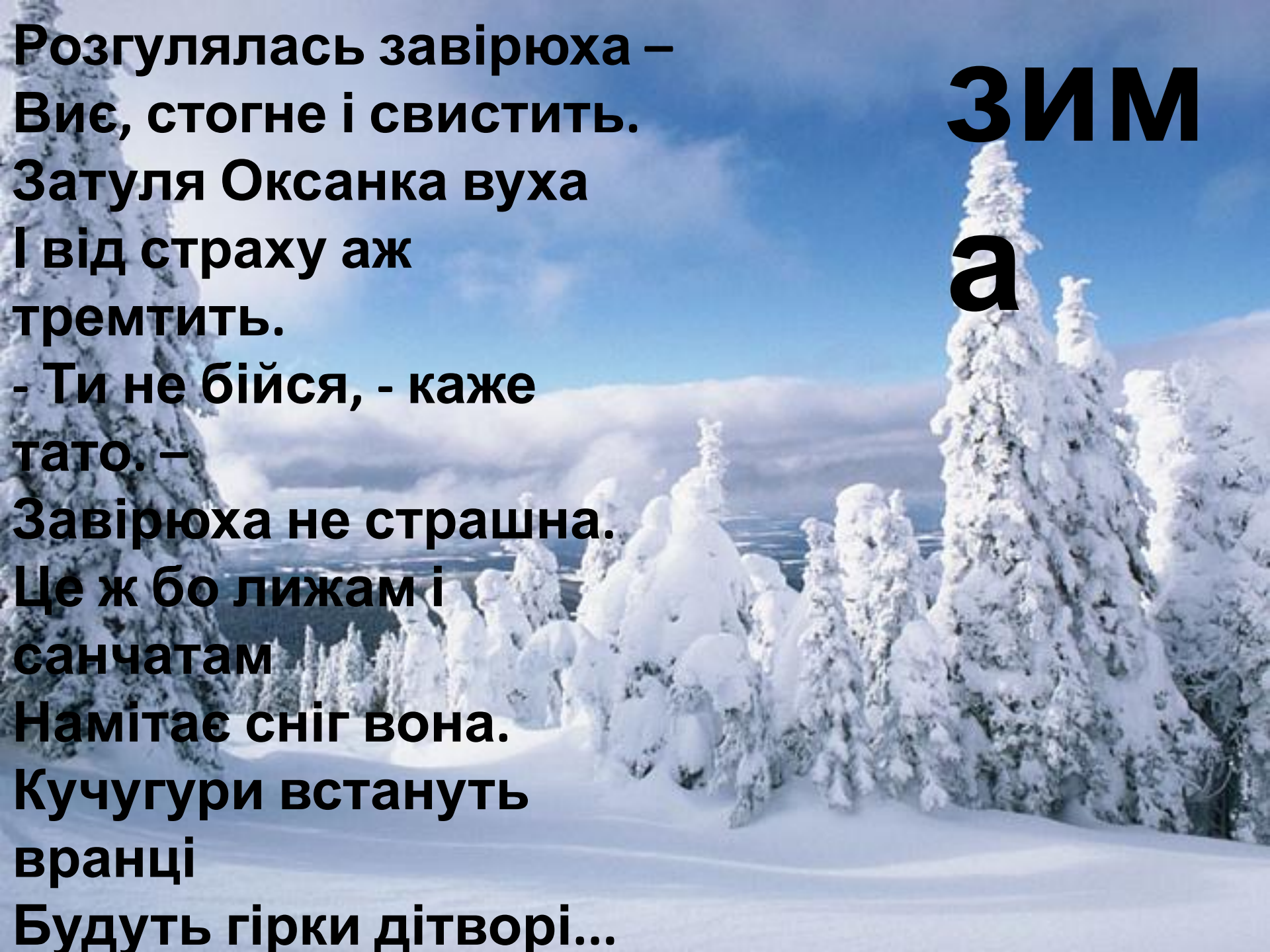
Намітає сніг вона.

**Кучугури встануть
вранці**

Будуть гірки дітворі...

ЗИМ

а

Каже сонце: «Ось вона!
Спить у пролісках
весна
По снігах вона
блукала,
От у лісі й задрімала.
А тепер я залюбки
До весни зроблю
стежки!»
Враз з'явилися
струмочки,
Задзвеніли як

ВЕСНА